

høste Fordelene uden at være med til at betale. Noget saadant finder Sted og har fundet Sted. Derfor hilser jeg med Glæde Lovforslagets Fremkomst og ønsker, at det maa faa en hurtig Behandling. Jeg tilsiger mit Partis Støtte til Gennemførelsen.

Korsgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale Tilslutning til Lovforslaget. Vi er forvissede om, at der kan være ikke saa faa Tilfælde, hvor det er meget ønskeligt at have en Lov som den foreslaaede. Den eneste Betænkelighed, jeg personligt kunde tænke mig, der var Grund til at nære, er den, at der i visse Tilfælde kan stilles Krav saa store, at enkelte Lodsejere vil have vanskeligt ved at magte deres Opfyldelse, maaske ikke, fordi Kravene i sig selv er saa store, men fordi de paagældende Lodsejeres Ydeevne ikke er stor. Jeg ved, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har udtalt sig om dette Forhold og udtalt sig i den Retning, at man i saadanne Tilfælde kunde forvente, at Staten vilde træde hjælpende til.

Med denne Udtalelse for Øje finder jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at nære Betænkelighed ved Lovforslaget, og skal derfor anbefale det til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Isbryder og Indførelse af Isafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7417).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Jacob Sørensen: Den Sommervarme, der i disse Dage hersker udenfor og i denne Sal, er vel ikke egnet til at skabe særlig stor Interesse for det, vi skal forhandle om nu, Lovforslaget angaaende Anskaffelse af en Isbryder. Det er den nu overstaaede saa langvarige Vinter og dens Følger, der særlig har foraarsaget Lovforslagets Fremkomst, og de, der har været med paa Ture paa de islagte Bælter og Sunde i Vinteren 1921—22, vil forstaa Betydningen af, at man i saadanne Tider

fra Statens Side kan stille til Raadighed Materiel, der kan sikre Overfarten af Personer og Overførelsen af Gods fra Landsdel til Landsdel. Saadant Materiel er tillige absolut vigtigt med Hensyntil Sikring af vor Eksport og Import. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at sige, at jeg synes, Vanskelighederne ved Forbindelsen mellem Hovedlandsdelene i Vinter blev afhjulpet bedst muligt; jeg mener, at de Mænd, der var sat til at føre de forskellige Isbrydere og Færger, røgtede deres Hverv fortrinligt. Men knap saa godt gik det med Forbindelsen med de mindre Øer og med Hjælpen til Skibe, der var frosset inde i Kattegat og Østersøen, og det skyldtes i allerhøjeste Grad Mangel paa tilstrækkeligt og tilstrækkelig kraftigt Isbrydermateriel. I de Bemærkninger, der følger med Lovforslaget, ser vi da ogsaa, at flere af vore store Erhvervsorganisationer paapeger Nødvendigheden af, at man fra Statens Side træder i Virksomhed for med kommende Vintre for Øje at anskaffe nyt og bedre Materiel, saa Landets Tilførsel og Udførsel af Varer sikres paa bedste Maade, og Erhvervsorganisationerne føjer til, at de er villige til at medvirke deres til, at de Udgifter, Staten herved vil faa, kan blive refunderet. Dette kulante Tilbud har den højtærede Handelsminister taget imod, idet han foreslaar, at man indfører en saakaldt Isafgift, en Afgift, der efter min Mening er foreslaaet i en meget rimelig Form, og som skal svares af baade danske og udenlandske Skibe paa over 100 Registertons Brutto i Tiden fra 15. December til 31. Marts inklusive, naar de opholder sig i danske Havne. Denne Afgift skulde saa efter de i Bemærkningerne til Lovforslaget opførte Beregninger være nok til at dække Omkostningerne ved Isbryderens Drift og endogsaa Forrentning og Amortisation af Anskaffelsessummen, som højest vil blive paa 1 535 000 Kr.

Der er af den højtærede Minister foreslaaet visse Lempelser for Statens Skibe og Ruteskibe, hvad jeg kan anerkende, ligesom jeg kan tiltræde den Bemyndigelse, der gives Ministeren til med Finansudvalgenes Samtykke at foretage Nedsættelse i den Afgift, der skal paalægges Skibene.

Udgiften til Isbryderen er jo en ret stor Sum, og Tiden nu er ikke særlig egnet til Optagelse af nye Udgifter paa Finansloven. Men vi staar her i et Tilfælde, hvor vi maa anerkende Nødvendigheden af, at man gaar til en Nyanskaffelse, og kan Isbryderen, hvad Ministeren jo haaber, økonomisk komme til at hvile i sig selv i